

hånd med naturens krav om, at vi passer på vores jord. Klimatopmødet i december bliver det største møde afholdt i Danmark nogen sinde. Og hvis vi lykkes med at få en ny international klimaaftale, vil mødet i København kunne sætte en ny standard for, hvordan vi løser globale problemer.

Men det bliver vanskeligt; det vil jeg sige lige ud. I løbet af de seneste år er hele den verdenspolitiske scene jo skiftet. Der er sat betydelig mørkere kulisser op, og det er den scene, vi skal spille på. Hvis vi skal lykkes med den helt nødvendige indsats mod klimaforandringerne, er det ikke nok at male dommedag på væggen og gøre kulisserne endnu mørkere. Vi skal tværtimod rette spotlygten mod muligheder – de muligheder, der gemmer sig i en ny global grøn vækstøkonomi.

Jeg hæfter mig ved, at der i de kolde tal for CO₂-udledning er en klar og opmuntrende pointe, nemlig at der ikke er nogen klar sammenhæng mellem et lands velstand og et lands CO₂-udledning. Hver amerikaner udleder 20 t CO₂ om året. Hver dansker udleder 11 t CO₂ om året. CO₂-udledningen pr. dansker er altså næsten den halve af amerikanerens, selv om vi er cirka lige rige. Man kan altså få den samme velstand for 11 t CO₂ som for 20 t CO₂.

Hvordan kan man så komme ned på 4, 2 eller 0 t, uden at det går ud over velstanden? Det er et af fremtidens helt store spørgsmål. Og de regioner, de lande, de virksomheder, der svarer mest begavet på det spørgsmål, kommer til at stå stærkest i fremtidens konkurrence. Hele klimadagsordenen er altså i høj grad kædet sammen med vækst – med hvordan vi skaber vækst via velstand på en ny måde: med nye teknologier, med nye ideer, med nye energikilder og med nye politikker.

Det er jo den vej, vi er gået i Danmark med en vis succes. Det er den vej, vi skal vis resten af verden. Regeringen arbejder utrætteligt for, at det skal lykkes at få en ambitiøs aftale i København i december. Meget af regeringens tid, og det kommer også til at gælde min egen, vil det næste halve år gå med forberedelsen.

Jeg glæder mig over den brede opbakning til klimadagsordenen både i og uden for Folketinget. Vi står over for en stor opgave, som vil kræve hele det internationale engagement, som Danmark er respekteret for i verden, hvis vi skal lykkes. For Danmark har en markant international profil, og det er en markant international

profil, vi skal holde fast i, som vi skal opretholde.

Det skal vi også have i bagehovedet, når der aktuelt forhandles forsvarsforlig – det nye forsvarsforlig, som skal danne grundlag for at fortsætte Danmarks stærke internationale engagement de næste 5 år. Jeg vil meget stærkt opfordre til, at vi får et bredt forlig, der sikrer balance mellem forsvarrets opgaver og forsvarrets ressourcer – det kræver flere ressourcer – og som hviler på en bred accept af, for det er vigtigt, hvad der i det moderne, internationaliserede samfund er dansk forsvars opgave, nemlig også at kæmpe for vores sikkerhed, værdier og demokrati, der hvor fronten står, også når den står langt fra Danmarks geografiske grænse.

KL 09:37

Det skylder vi de danske soldater, der sætter liv og helbred på spil i Afghanistan. Det skylder vi de unge mænd og kvinder, der vælger at forlade det trygge danske fællesskab for at bringe fred, frihed og fremgang til mennesker, som langt fra har de samme muligheder og rettigheder, som vi selv har. De danske soldater fortjener vores anerkendelse, fortjener vores respekt.

En vigtig del af Danmarks internationale engagement og samarbejde foregår via vores medlemskab af EU. EU er og vil være omdrejningspunktet for varetagelsen af danske interesser. Også under den økonomiske krise, vi befinder os midt i, har EU vist sit værd. Vi har vedtaget fælles retningslinjer for at sikre, at vores nationale hjælpepakker understøtter hinanden. Vi har vedtaget hjælpeprogrammer til de lande, som er særlig hårdt ramt. Og vi er i færd med at styrke reguleringen af den finansielle sektor for at forebygge lignende kriser i at opstå i fremtiden.

Det er faktisk ret enestående. For historien er jo fuld af eksempler på, at lande isolerer sig, når krisen kradser. Historien er fuld af eksempler på, hvordan man tyr til protektionisme og national egoisme, når krisen kradser, når det bliver svært – med den ene sikre effekt, at det blot forlænger krisen og forhindrer opsvinget i at bryde igennem. Derfor er det enestående og unikt og siger meget om, at vi valgte det rigtige forum ved at søge optagelse i det daværende EF tilbage i 1972, at EU har været den ramme, der forhindrer protektionisme og national egoisme i at forlænge krisen unødigt.

Derfor mener regeringen naturligvis også fortsat, at Danmark skal være helt og fuldt med i Europa og i euroen. Det er i vores egen bedste